

מובן שזוהי שטוח. אבל יש המאמינים, כנראה, שמרוב גידופים ומליצות וכותר רות רעשניות אפשר ליצור יש מאין. לא להפוך זכוב לפיל. אלא להמציא את הפיל עצמו, בשבילנו, אנשי העולם הזה, אין בכל זה שום חדש.

כבר עברנו פעמים רבות מערכות-השי מצה שאורגנו נגדנו. זה קרה בכל פעם שהגענו לשיא חדש של גילוי שחיתות. בדרך כלל, היא בישרה התחלה של נסיון חדש להשתיק אותנו.

גם הפעם יש מצב כזה. גילינו את פרי שות דין, ונרקמה נגדנו מזימה חדשה להעלות את אחוה-החסימה. יש שיתוף פעולה מזור (אם כי בלתי-מודע, בוודאי) בין המנצח לזימה זו. משה ברעם, ובין פושטי-הרגל הנ"ל, שהרי סקנדלים מסוג זה, מצד נציגי סיעות קטנות, מסס קות תירוצים למי שרוצה לסלק את הי סיעות הקטנות על-ידי העלאת אחוה הי חסימה.

(המשך ממעמד 3) שמואל תמיר: האם זה חלק מה דיון? הי"ר בניציון קשת: חברי ה-כנסת, אני פשוט מעיר את תשומת-ליבכם, שאתם עוברים את גבול הטעם הטוב. אין בסמכותי למחוק מהפרוטוקול, או להעיר לכם בצורה אחרת, אבל קצת להחזיר את הטעם הטוב. אני מצטער מאוד שאני צריך להעיר לכם את זה.

אריעזר שוסטק: אבל זה קצת יור תר מדי מאוחר, אדוני היושבי-ראש. הי"ר בניציון קשת: חברי-הכנסת שוסטק, אני התאזרתי היום בסבלנות, אבל החלטתי בכל זאת להעיר בסוף את מה שהערתי. כשאני מפסיק בהתחלה, אתה קם בשם הקידמה ואומר: למה אני לא נותן להתבטא. תרשה לי להעיר מתי שאני מוצא לנכון. אני מבקש לשמור על הטעם הטוב.

אורי אבנרי: כבוד היושבי-ראש, אני מצטרף בכל ליבי להערה שלך, ואני חור שב שההתדרדרות לטעם הרע, שאנחנו עדים לה בשבועות האחרונים בכנסת, מור טב היה לשים לה קץ מומן.

אני תמה מתי חברי-הכנסת הנדון גילה שהוא ברפש. אני זוכר אותו כא בשתיים בלילה, לא פעם, אלא עשרות פעמים, לי דפוס העולם הזה, כדי להגיה מאמרים ש- נכתבו לשבח, ולהוסיף שבחים כהנה ו- כהנה.

הי"ר בניציון קשת: חברי-הכנסת אבנרי, קיבלת בהתלהבות כזאת את הערי תי. אנא, תשמור על זה.

אורי אבנרי: הנושא עצמו (השחי- חות באשדוד) צריך להידון בכנסת ובי וועדה, ואני מקווה שהדיון הזה יתרום לביעור השחיתות במדינה. ואני מציע לי חברי הבית לעשות את החשבונות האי- שיים שלהם במקום אחר.

אחת התכונות המזוהות של הפרשה כור לה היא שאף עיתון אחד, מאלה שהקדישו כותרות ראשיות ומאמרים ראשיים לעניין זה, לא ציין מה בעצם, לדעתו, אינו בסדר בכל העניין. מעריב כתב מאמר ראשי שלם בו הוא התחבט להגדיר מה פסול בהלוואה, ובסוף יצא בקול ענות חלושה, המבוסס על כזב: כאילו הכתיש אבנרי בכנסת את עצם בקשת ההלוואה. כפי שתיווכח מן הי חיבור לעיל — לא דובים ולא יער. אבנרי השיב בפסוק אחד ("זהו שקר גס") על טענתו של יגאל הורביץ, כאילו קיבל הלוואה, ושהו היה מעשה-שודד של ספיר. אם כן, מה בעצם אינו בסדר? מה מקר מש את העיתונים הנכבדים האלה? יש לזה הסבר פשוט, אם כי פסיכולוגי ולא-מודע.

הוא בא לידי ביטוי בכותרת-הענק של מעריב ל"גילוי" הראשון: "העולם הזה ביקש — טפחות אישר". זאת היתה השערוריה, לדעת מעריב: שטפחות העז לאשר בקשה כלשהי של העולם הזה.

ואכן, מאז 1950 הטיל השילטון חרם טוטאלי על העולם הזה. הוא ביטל את כל הזמנות לגלינות השבועון (שהיו קיימות קודם לכן, בכמויות ניכרות), מנע את הכנסתו למחנות צה"ל, אסר על כל מוסי דות הממשלה וההסתדרות (כימעט כמחצית המשק בארץ) לתת לנו מודעות, היפלה אותנו בעשרות דרכים אחרות.

חרם טוטאלי זה עלה לנו, במרוצת הי שנים, מיליוני לירות. (חשבון פשוט: ארבי עה עמודים של מודעות ממשתלחות, הי כמות המינימלית שמפרסמים מוסדות הי ממשלה בכל שבוע ככל ביטאון בעל תפר צה עלובה, היתה מכניסה לנו, בשבוע, במחירים של היום, כ-4000 ל"י. בשנה: 200 אלף לירות. ב-21 שנים: 4.2 מיליון ל"י.)

הבאתי ככוונה את הדיאלוגים האלה במלואם, כדי שהקורא יוכל להסיק בעצ- מו מסקנות. מתוך קריאה בעיתונים, אפי שר היה לקבל את הרושם כאילו החר ליטו חברי-הכנסת ביניהם השמצות, ש- כולם גידפו את כולם, ובינו ביחד את כבוד הכנסת.

אם תקרא את הדברים שנית, תיווכח בעצמך שאין זו אמת. כל מילות-הגידוף באו מפי תמיר. על הטענות הממשיות של אבנרי הוא ענה בסיגנון של ילד קטן שקאק. פישת, תחת" — "רפשי", "ביכ- שופכין", ועוד ועוד. ואילו אבנרי, ש- שמר על קור-רוחו מול התגרות קשה, ענה לתמיר בעובדות — בלי שום מילות- גנאי או גידופים.

החריח החריח האמיתי? אבל חשוב יותר הוא שתנתח את העניין עצמו — כל המצע המסורב הי ותר קריעת קורי-העכביש — מה נשאר? אם ניסו לשחד את העולם הזה, כבי יכול, בכאקשיש של 100 אלף לירות — מדוע לא לקח העולם הזה את הכסף? ואם העולם הזה החליט לא לקחת אותו מפני שהתנאים הכלכליים לא נראו לו — איזה שוחד הוא זה?

העובדה שלא מצאנו לנכון לקבל את ההלוואה בתנאים שהוצעו לנו — מבררת בעד עצמה, בנק טפחות אינו מחלק מת גות. הוא מלווה כסף, ורוצה להרוויח עליו היטב.

וחשוב עוד יותר: עצם הטענה, שקבלת הלוואה מבנק ממשלתי היא "שוחד", היא השחיתות בי התגלמותה. כי משתקפת בה האמונה, הי מושחתת מיסודה, שכספי המדינה הם רכושה הפרטי של מפלגת-העבודה, או של שרי-האוצר אישית!

לשם המדינה שייכים לכל המדינה, יש להשקיע אותם על פי אמות-מידה אחידות, שוות ואובייקטיביות. כשם שאסור שמור דעות של מוסדות ממשלתיים ישמשו לי מטרות שוחד אלה.

משמיצי העולם הזה אומרים, למעשה, את ההיפך: שכל מי שמקבל הלוואה ממי שלתית, "נקנה" על-ידי ספיר. הדבר כולל את כל העיתונות, את כל המיפעלים הי לכלליים, את רוב מוסדות הציבור.

אורי אבנרי: הנושא עצמו (השחי- חות באשדוד) צריך להידון בכנסת ובי וועדה, ואני מקווה שהדיון הזה יתרום לביעור השחיתות במדינה. ואני מציע לי חברי הבית לעשות את החשבונות האי- שיים שלהם במקום אחר.

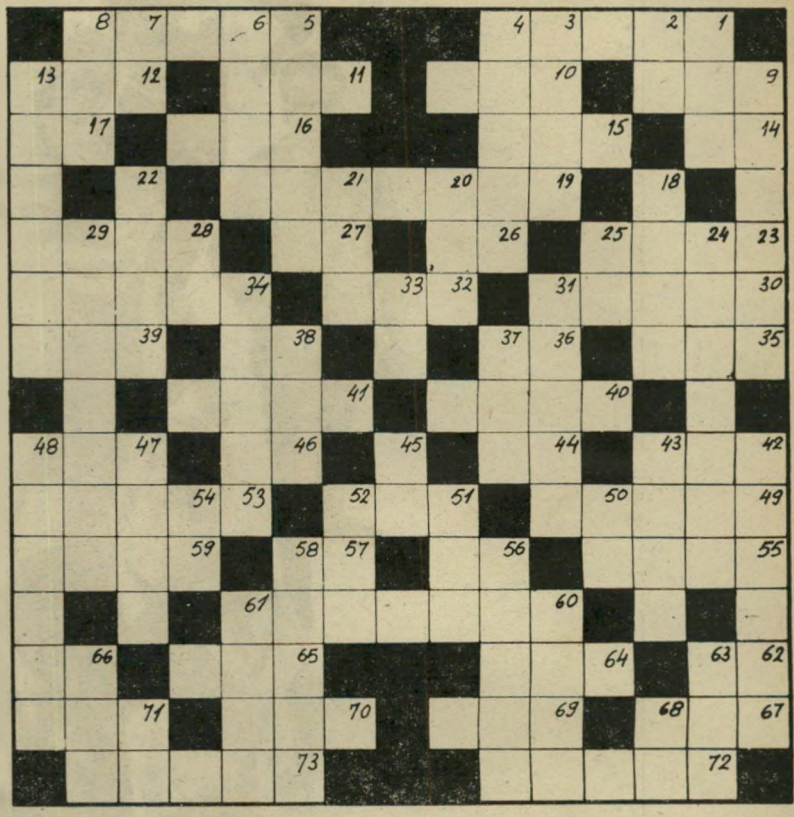
השריפה הגדולה, שגרמה לנו נזק שאינו ניתן לתקון, היתה רק הכנה להתקי פה המשולבת על העיתון.

מייוחד למערכה הנוכחית הוא רק הי נושא שלה. מעולם לא העלה אדם שפי על דעתו לטעון שהעולם הזה מקבל שוחד מהשילטון.

אין, כנראה, השמצה שהיא כליכך מגוי חכת, עד שלא ימצאו לה קונים, אך עלינו מערכות כאלה לא השפיעו בעבר, ובוודאי לא ישפיעו הפעם.

הכלבים נובחים, השיירה עוברת.

העולם הזה 1799

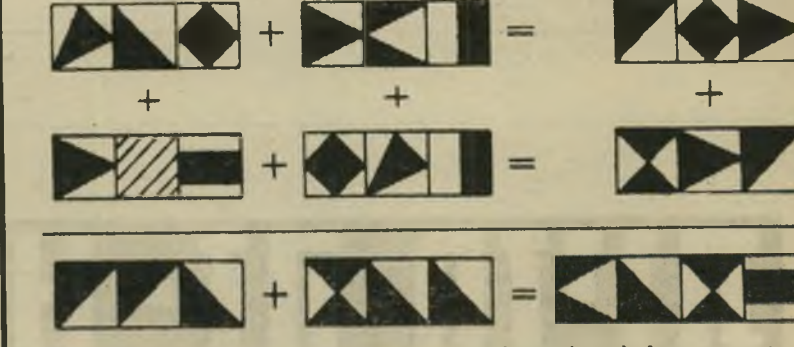

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לה.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1799", בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

- מאונך:**
- 1) ממצול, בעל דעה לא אחידה. (5 מר- כו מסחר. (9 מלאכת ציד דגים. (10 רחוב מסורסם בנייריורק. (11 מונח בכדורגל. (12 מדינה ערבית. (14 שאינו כבד. (15 גרם לתקלות בירושלים. (16 עליו אין להתווכח. (17 המרחק הקצר ביותר בין שתי נקודות. (19 רב המטרב לפרוש. (23 נאון יהודי. (26 רטוב. (27 חכמת הנסתר ("ר"ת). (28 שליש אכזר ורודני. (30 נהר ברוסיה. (32 אריה. (34 היום בו נאמר פעמים, "כי טוב". (35 גיבורת רומן מאת אמיל זולא. הנושא את שמה. (36 מילת שילה. (38 פאונה. (39 אמן פנטומימה צרפתי. (40 עיר בהרוד. (41 סופר צרפתי (ואן כריסטוף). (42 עוף לילי. (44 תו נגינה. (46 מילת תנאי. (47 התלולית שנוצרה בעת החרישה. (49 אפס, אין. (51 אחד המזלות. (53 פעולה חקלאית. (55 יצרן יין. (56 אדון. (57 סוג קרקע. (59 סיבה. (60 יסוד. (62 תופעה על טבעית. (64 בן יצחק. (65 האיש במזווה. (66 תבואה. (67 נרצח מפורסם. (69 עוף ממש פחת העורבניים. (70 עם הארץ. (71 דגן. (72 שרשרת חנויות בארץ. (73 מושבה בי צפון הארץ.

חשבץ 1799

והי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סירה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור בלבד יש למצוא אינו סירה בדיוק כל סמל של ריבוע.

את החשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לה.ד. 136, ת"א, ולציין על-גבי הגלויה: "חשבץ 1799". הפתרון צריך להכיל את כל התרגילים במספרים. המועד האחרון למשלוח הפתרון — 2.3.72

בין הפותרים יוגרלו שלושה פרסי ספרים.